

[Albrechtsen]

regeringen så handle, hvis det af hr. Lasse Budtz fremsatte dagsordensforslag bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg plejer at sige, at venstrefløjens partiers sikkerhedspolitiske ordførere er meget hurtigt opfattende, men det holder åbenbart ikke altid. Jeg gentager: hvis der står i communiquet, at NATOs regeringer tager de amerikanske styrkemål, omfattende kemiske våben, til efterretning, kan regeringen efter socialdemokratiets opfattelse ikke medvirke til dette communiqués gennemførelse, thi så modsiges man, hvad der står i den dagsorden, vi har foreslået.

Hvis reservationerne kan udtrykkes i communiquet i samarbejde med de andre lande, er det helt logisk bedre, end hvis Danmark optræder alene i communiquet. Derfor ser vi gerne, at Danmark i dette tilfælde optræder sammen med de tre andre lande. Der bliver muligvis kun to, det ved vi ikke på nuværende tidspunkt, men i hvert fald to. Det foretrækker vi, fremfor at Danmark optræder alene, for det vil gøre et større indtryk på kongressen og måske derved medvirke til enten indskrænkning eller afskaffelse af den finansieringsplan, der skal ligge til grund for produktionen af disse aldeles unødvendige kemiske våben.

Man kan godt stille mig flere spørgsmål på samme måde, som det er sket tidligere, men nu synes jeg oprigtigt talt, det er klart nok.

Bjørn Elmquist (V):

Det var en interessant debat. Det syntes i hvert fald flere af deltagerne.

Dette minder om noget med kinesiske æsker, for først skal man prøve på at skrue et flertal sammen i folketingssalen, dernæst skal man prøve at se, hvad andre ligesindede nationer eventuelt vil gøre, og hvordan det skal komme til udtryk, og når så nogle af os måske er nået frem til en klarhed om det her, ja, så skal vi prøve at gøre indtryk på kongressen, som så måske skal træffe en beslutning, og så skal denne beslutning forhåbentlig – det siger jeg da i hvert fald – føre til, at der vil blive færre kemiske våben i Europa og i hele verden. Det er virkelig en trappesti-

ge med mange kinesiske æsker i, som det kan være svært at hitte rede i.

Jeg er spændt på, i hvilket omfang de såkaldt ligesindede lande, som vi måske kan være på linje med i denne NATO-sammenhæng, vil forholde sig til nogle af de nok så udviklede og fortænkte spørgsmål, som ikke mindst hr. Albrechtsen og hr. Pelle Voigt har stillet fra talerstolen i denne debat.

I det hele taget kan man vel nok have det synspunkt – og det har jeg og mit parti – at denne debat faktisk ikke havde behovet at blive ført ned i folketingssalen. Vi havde i sidste uge et udmærket møde i det udenrigspolitiske nævn. Jeg skal ikke referere fra et hemmeligt nævnmøde, men det har stået i aviserne, og jeg tror, det er kommet ud mellem sidebenene, forsvarsministeren har sagt det, og udenrigsministeren har sagt det. Der blev på fremragende vis redegjort for sagen fra forsvarsministerens side.

Den danske holdning, vores modstand mod kemiske våben, mod produktion af nye våben og anvendelse af dem er kommet klart til udtryk på det ambassadømøde, der har fundet sted i NATO. Efterfølgende har forsvarsministeren udsendt en ganske klar presmeddelelse, og i dag har vi fra talerstolen her hørt udenrigsministeren sige bl.a., at Danmark har anmeldt et forbehold over for styrkeforholdet, og at vi har sikret os, at dette forbehold blev registreret i beslutningsreferatet og optaget som en del af den rapport, som bliver forelagt forsvarsministrene i overmorgen.

I den debat er også blevet rejst spørgsmålet, om vi ikke skal pålægge regeringen, at der foretages en information af kongressen om det danske synspunkt. Jo, det kan man måske godt, det ved jeg ikke. Men det, som kongressen beder om svar på, er ikke så meget, præcis hvad Danmark eller andre enkelte NATO-lande måtte mene eller ønske, men, som der står i den amerikanske tekst: om dette er »adopted formally by NATO«. Om det er accepteret, antaget af NATO, eller hvad vi nu skal oversætte det til på dansk.

Det er meget interessant, hvad folketinget mener om det. Vi skal i Danmark selvfølgelig være helt på det rene med, hvad vi fra dansk side ønsker med hensyn til kemiske våben. Men vi skal ikke forvente, hvis Danmark er det eneste land, som informerer kongressen om, at vi er imod disse våben, at kongressen